Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Preţul inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. si 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administratiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 269. Braşovŭ, Mercurĭ, Joi 8 (20) Decemvrie 1888.

Braşovŭ, 7 Decemvrie v.

Agitatorii ungurĭ, oficioşĭ şi neoficioşĭ, dau năvală asupra tuturorŭ instituţiunilorŭ nóstre românescĭ, din ḑi în ḑi cu mai mare cutezanţă, cu mai mare furiă şi turbare.

Incuragiaţĭ de guvern deoparte, de neacţiunea nóstră de altă parte, atacă şi lovescŭ când în şcólele şi învĕţătorii noştri, când în biserica şi în clerulŭ nostru, când în alte instituţiunĭ culturale şi fundaţiunĭ ale Românilerŭ,

Au uneltitŭ în contra averilorŭ grăniţărescĭ din Bistriţa-Năsĕudŭ guvernulŭ cu uneltele lui oficióse şi neoficióse, şi au isbutitŭ, în contra legii şi a dreptăţii, în contra préînaltelorŭ disposiţiunĭ în actele fundaţionale, sĕ'şĭ înrădăcineze ingerinţa în administrarea averilorŭ grăniţărescĭ, încâtŭ aḑĭ nu mai cunoscĭ, décă administraţia e românéscă orĭ ungurésca.

Succesulŭ dobênditŭ în acéstă parte a grăniţerilorŭ românĭ a încurajatŭ pe guvernŭ şi pe uneltele lui, făcêndu'i sĕ'ncépă pregătirile pentru a da năvală asupra averilorŭ grăniţărescĭ din Caraşŭ-Severinŭ.

Mai alesŭ de câteva lunĭ de ḑile încóce se uneltesce nencetatŭ, când în ascunsŭ când pe faţă, în contra acestorŭ fondurĭ, asupra cărora agitatorii ungurĭ pândescŭ cu o lăcomiă diavoléscă, ca sĕ'şĭ împlânte şi acolo ingerinţa lorŭ şi cu timpulŭ sĕ pună mâna pe ele.

Neputêndu-li-se imputa bărbaţilorŭ, carĭ administréză acele fondurĭ, nicĭ cea mai mică necorectitate, agenţii guvernului şi duşmanii neamului românescŭ îşĭ iau refugiulŭ la apucăturĭ meschine, la volniciă şi arbitriu, pentru ca sĕ smulgă din mânile Românilorŭ administrarea propriei lorŭ averĭ, rĕsplata şiróelorŭ de sânge vĕrsate de grănicerĭ pentru apĕrarea patriei.

Nu le convine şoviniştilorŭ şi guvernului unguresců, că grănicerii întreţinŭ din veniturile acelorŭ fondurĭ şcóle românescĭ; nu le convine, că grănicerii cu banii lorŭ propagă cultura românéscă între poporulŭ românŭ, pentru că acésta nu o iartă „idea de statŭ maghiarŭ," nu intră în cadrulŭ planului de maghiarisare.

Acelaşĭ fişpanŭ, cu care o parte din Românii din Caransebeşŭ au găsitŭ cu cale sĕ stea împreună la masa cu bucate, după procesulŭ generalului Deda, când acesta a fostŭ realesŭ preşedinte alŭ comunităţii de avere, acelaşŭ fişpanŭ, ḑicemŭ, uneltesce aḑĭ cu toţĭ agitatorii ungurĭ în contra averilorŭ grănăţărescĭ şi în adunarea comitatensă estraordinară, ce s'a ţinut la 29 Noemvre n. în Lugoşŭ, şĭ-a datŭ arama pe faţă dovedindu-se ca celŭ mai mare duşmanŭ alŭ comunităţii de avere a grăniţerilorŭ.

In contra statutului de administrare a fondurilorŭ grăniţărescĭ, aprobatŭ de guvernulŭ unguresců, fişpanulŭ Jakabffy a găsitŭ cu cale sĕ aducă în desbaterea adunării comitatense cestiunĭ privirróre la comunitatea de avere grăniţărescă, care pe elŭ, ca comisarŭ alŭ guvernului, nu-lŭ privéu, căcĭ statutul îĭ dă dreptulŭ de controlŭ numai la aprobarea bugetului, la revisuirea socotelelorŭ anuale, la înstreinarea averii şi la fixarea salarielorŭ funcţionarilorŭ comunităţii. Ce privesce instreinarea averii, controlulŭ fişpanului are sĕ se mărginéscă numai a constata, că averea înstreinată e asigurată.

Dér se vede, că fişpanulŭ caută nodurĭ în papură şi pete 'n sóre, pentru că administraţiunea fiindŭ corectă, nu i-se dă doritulŭ prilegiu d'a pune mâna pe administrarea averii şi a-şĭ câştiga laurĭ „patrioticĭ".

Ne reservămŭ a aduce amĕnunte în numĕrulŭ viitorŭ despre cele petrecute în acea faimósă adunare comitatensă şi despre modulŭ cum uneltescŭ agitatorii ungurĭ prin foile oficióse în contra averilorŭ grăniţărescĭ.

Defraudarea din ministerulŭ de comerţŭ.

O telegramă dela 13 Decemvre, ce nĭ-o trimisese biroulŭ de corespondenţă din Pesta, ne împărtăşea, că unŭ înaltŭ funcţionarŭ din ministerulŭ unguresců ducêndu-se la oficiulŭ vamalŭ ca sĕ plătéscă din partea acelui ministerŭ 42,000 fl., s'a pomenitŭ, când era sĕ plătéscă, că banii i-au dispărutŭ din buzunarulŭ paltonului. S'a pornitŭ repede cercetare şi resultatulŭ ei a fostŭ, precum nĭ-a comunicatŭ o altă telegramă la 17 Decemvre, că acelŭ înaltŭ funcţionarŭ e directorulŭ cancelariei presidiale din acelŭ ministerŭ, anume Ión Kokan şi că banii, după propria lui mărturisire, i-a defraudatŭ.

Incă îndată la începutulŭ cercetării, poliţia a primitŭ informaţiunĭ şi date sigure, care pentru Kokan erau fórte agravante. Considerândŭ însĕ posiţiunea lui socială şi împrejurarea, că Kokan era descrisŭ de superiorii şi colegii sĕi din ministerŭ ca unŭ omŭ fórte cinstitŭ, care se bucură de cea mai mare încredere, concepistulŭ poliţienescŭ însărcinatŭ cu adunarea datelorŭ a trebuitŭ sĕ procédă cu cea mai mare precauţiune. Se înţelege, că s'au făcutŭ cercetărĭ şi în direcţiunea, că óre nu cumva e la mijlocŭ unŭ furtŭ, mai alesŭ că în timpulŭ recentŭ s'au întêmplatŭ în adevĕrŭ în edificiulŭ oficiului vamalŭ două pungăşii mai micĭ. In 15 Decemvre însĕ poliţia ajunse în posesiunea unorŭ dovedĭ sdrobitóre cu privire la vinovăţia lui Kokan. Acesta fù învitatŭ séra la direcţiunea poliţiei şi fù supusŭ unui interogatoriu amĕrunţitŭ. Interogatoriulŭ se desfăşurà atâtŭ de agravantŭ pentru Kokan, încâtŭ pe la 11 óre nóptea fù arestatŭ. In urmă mărturisì, că banii i-a defraudatŭ.

Departe a ajunsŭ lucrulŭ cu defraudările, a cărorŭ seriă e nesfêrşită. Regimulŭ d-lui Tisza, care n'are timpŭ sĕ introducă o controlă severă şi peste totŭ sĕ caute a avé o administraţiune cinstită, fiindŭ pré multŭ ocupatŭ cu maghiarisarea, se póte felicita de ródele ce le culege.

SCIRILE ḐILEI.

Rĕposatulŭ canonicŭ din Blaşŭ *Ioan F. Negruţŭ* a lăsatŭ o *fundaţiune de 4000* fl. pentru ajutorarea cu stipendii a studenţilorŭ românĭ.

*
* *

Delegaţiunea congresuală, alésă de congresulŭ naţionalŭ-bisericescŭ din anulŭ curentŭ pentru pertractarea şi resolvirea agendelorŭ, ce mai suntŭ încă pendente în causa despărţirei ierarchice de către Sêrbĭ, *este conchemată* prin Escelenţa Sa, părintele archiepiscopŭ şi metropolitŭ *Miron Romanul*, în Aradŭ pe ḑiua de 7 (19) Decemvre a. c. pentru a începe lucrările avisate prin congresŭ la competinţa sa. Astfelŭ se speră, că în curêndŭ se vorŭ resolvi cestiunile pendente, şi se vorŭ puté întreprinde paşii necesarĭ pentru despărţirea ierarchică a Românilorŭ din comunele mixte.

*
* *

Cu privire la *porto personalŭ* ce e a se introduce pe căile ferate, „Egyetértés" anunţă, că în loculŭ tarifului de aḑĭ se vorŭ întroduce preţurĭ unitare, aşa că pentru tóte liniile căilorŭ ferate ale statului către două zone de linii vorŭ esista numai două preţurĭ de călĕtoriă: unulŭ pentru o anumită depărtare mai mică, altulŭ dela unŭ capĕtŭ alŭ distanţei până la celalaltŭ. Aşa d. e. distanţa din Braşovŭ şi din Semlinŭ până la Budapesta ar fi o zonă cu unŭ preţŭ de călĕtoriă şi celŭ care ar călĕtori dela Braşovŭ la Budapesta ar plăti numai atâta ca şi cum ar merge până la Cluşiu orĭ la Oradea mare. Acestŭ preţŭ ar fi după planulŭ de reformă fórte micŭ, celŭ multŭ 2—3 fl. Pe zonele mai micĭ ar fi preţulŭ numai 1 fl. de persónă. Acestŭ esemplu e pentru classa a doua; pentru classa a treia preţulŭ e şi mai micŭ. La

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

(2)

Acusatorulŭ publicŭ.

„Ce rĕspunḑĭ la acestea?" întrebà sf. Petru.

„Tóte acestea, ce acum auḑişĭ, nu suntŭ altceva, decâtŭ o ţĕsĕtură de calumnii oribile şi invenţiunĭ urîte nĕscocite de spiritulŭ celŭ rĕu spre perderea mea. Eu sĕ fi fostŭ unŭ invidiosŭ, crudelŭ şi unŭ făţarnicŭ, unŭ têlharŭ, unŭ ucigaşŭ şi unŭ călcătorŭ alŭ dreptăţii dumneḑeescĭ şi omenescĭ! Totŭ ce eu, în decursulŭ vieţii mele, am ḑisŭ, am făcutŭ, protestéză contra acestorŭ incuse false. Am pututŭ sĕ pĕcătuescŭ prin excesulŭ de zelŭ, sĕ pedepsescŭ mai aspru decâtŭ ar fi trebuit sĕ facŭ aceea, am sedusŭ póte justiţia pentru-că m'am lăsatŭ a fi răpitŭ peste stera mea; dér intenţiunile mele au fost curate, şi eu nu suntŭ acelŭ făcĕtorŭ de rele precum suntŭ descrisŭ. Norocire că omulŭ nu se póte îndoi între afirmaţiunile unui om onestŭ şi între acelea ale spiritului mincinosŭ."

„In starea ta ca acusatŭ, faţă cu cele opuse, nu mare valóre are afirmaţiunea ta," ḑise sf. Petru. „Altmintrelea ar sta lucrulŭ, décă toţĭ acei judecaţĭ prin tine ţĭ-ar veni ca martorĭ mântuitorĭ, aceea fără îndoélă ar fi ponderosŭ. Dér tu nu voiescĭ mărturia lorŭ, precum nicĭ ei nu vorŭ voi a mărturisi în favorulŭ tĕu."

„In loculŭ lorŭ, iubite sf. Petre, îţĭ va puté spune îngerulŭ meu apĕrătorŭ, că eu nu m'am făcutŭ părtaşŭ nicĭ decâtŭ acelorŭ intenţiunĭ culpabile, pe carĭ mi-le încarcă diavolulŭ, deşi eu inspiraţiunile aceluia nu în tóte lucrurile le-am urmatŭ."

„De bună sémă nu", ḑise îngerulŭ celŭ bunŭ.

„Dér tu nu negĭ, spirite alŭ adevĕrului", rĕspunse Sfântulŭ, „că elŭ, în deprinderea înaltei sale chiămărĭ după datina sa nu s'ar fi abătutŭ dela calea ce ar fi trebuitŭ sĕ urmeze. Insuşĭ elŭ a mai recunoscutŭ acésta."

„Aceea nu potŭ nega", rĕspunse îngerulŭ.

„Prin urmare", continuà Sf. Petru, „s'a făcutŭ cupabilŭ de ceea ce-lŭ acusà diavolulŭ, elŭ a lucratŭ contra misiunei sale; oficiulŭ lui a fostŭ a stabili delictele şi crimele, a cărorŭ pedepsire o cere binele comunŭ şi nu a străforma în probe presumţiunile, una séu alta aparinţă din afară, fiă orĭ cum, numai sĕ pótă face unŭ vinovatŭ dintr'unŭ acusatŭ; în locŭ de a chiarifica justiţia, o-a sedusŭ, orĭ nisuia a-o duce acolo, încâtŭ ea însaşĭ comitea rĕulŭ, pe care elŭ fù chematŭ a-lŭ urmări în numele aceleia, cum suntŭ atacurile nedrepte asupra averei, onórei şi vieţii ómenilorŭ".

„Décă elŭ a făcutŭ aceea", rĕspunse îngerulŭ, „nu s'a întêmplatŭ în acelŭ înţelesŭ, care i-se impută. Elŭ n'a lucratŭ nicĭ din invidiă, nicĭ din crudelitate, nicĭ din ură contra lui Dumneḑeu şi a ómenilorŭ. Elŭ nu şĭ-a pusŭ nicĭ o mască a ipocrisiei spre a comite rĕulŭ sub masca binelui".

„Ce déră l'a făcutŭ sĕ nu'şi recunóscă sfânta sa chiămare până la aşa mĕsură?" întrebà Sf. Petru, „pentru că elŭ a avutŭ sĕ împlinéscă o chiămare sfântă".

„Durere", ḑise îngerulŭ, „nu altceva, decâtŭ vanitatea profesiunei falsŭ înţelese, o datină deplorabilă, carea între domnii dela judecătoriă a devenitŭ cotidiană, aceea, de a obţiné înainte de tóte resultate de oratoriă; pentru-că, deórece egoismulŭ, reputaţiunea, promoţiunea stau în risicŭ, şi în lupta de cuvinte mai puţinŭ voescŭ sĕ fiă învinşĭ în interesulŭ lucrului bunŭ, decâtŭ în alŭ lorŭ propriu, de aceea se amestecă în pertractărĭ pasiunea personală, care numai de adevĕrŭ şi dreptate ar trebui sĕ fiă însuflată, şi prin acésta omulŭ ajunge la rĕtăcirĭ regretabile, — opintirile ce se facŭ de o parte, spre a dovedi nevinovăţia, provócă opintirĭ contrare spre a stabili culpabilitatea. Şi de o parte şi de alta se comite greşélă."

„Tocmai acésta e", ḑise Sf. Petru, „precum am demonstratŭ deja, multŭ mai rĕu când greşesce acusaţiunea, decâtŭ când greşesce apĕrarea. Câtŭ de mulţĭ nevinovaţĭ au fost póte pe astă cale, pentru unŭ egoismŭ miserabilŭ, pentru unŭ renume nesănĕtosŭ, pentru unŭ interesŭ amărîtŭ, prin vina acestui bărbatŭ lovitĭ cu o condamnare nedréptă?

bagage nu va mai fi greutate scutită de plată, dér se va plăti pentru fiecare bucată de bagagiu o sumă unitară, de 50 cr. Acestŭ sistemŭ e adoptatŭ după sistemulŭ de porto la scrisorĭ. Ministru ungurescŭ de comunicaţiune e hotărîtŭ sĕ întroducă acéstă reformă.

***

La §-lŭ 69 alŭ proiectului de lege pentru rĕscumpărarea regalielorŭ de cârciumăritŭ, deputatulŭ alesŭ în cerculŭ Lugoşului Béla de Szende propunêndŭ modificarea acestui § în acelŭ înţelesŭ, ca *comunelorŭ grăniţĕrescĭ din fostulŭ confiniu militarŭ bănăţénŭ* sĕ se lase şi mai departe jumĕtate din *veniturile acestorŭ regale.* Ministrulŭ-preşedinte a rĕspunsŭ următórele: „Ce 'se atinge de modificaţiunea propusă de deputatulŭ Szende, eu o primescŭ, pentru că comunelorŭ grăniţĕrescĭ a fostŭ asigurată jumĕtatea veniturilorŭ din aceste regalii. Facemŭ dreptatea deplină, când asigurămŭ erariului dreptulŭ de proprietate alŭ acestorŭ regalii de o parte, de altă parte décă dispunemŭ, ca statulŭ sĕ fie îndatoratŭ a da şi pe viitorŭ comunelorŭ jumĕtate din interesele anuale ale capitalului din rĕscumpĕrare.“ Va sĕ dică erariulŭ privindu-se pe sine de proprietarŭ alŭ regalielorŭ din cestiune va lua în posesiune capitalulŭ de rĕscumpărare éră comunelorŭ va da jumĕtate din interesele anuale obveninde după acelŭ capitalŭ.

***

D-lŭ advocatŭ *Manŭ* din *Deşiu* a dăruitŭ câte 50 de exemplare din opurile lui Simeonŭ Bărnuţŭ: 1) Pedagogia. 2) Psichologia empirică şi Logică. 3) Dreptulŭ naturalŭ publicŭ, care opurĭ s'au distribuitŭ gratuitŭ elevilorŭ dela institutulŭ pedagogicŭ şi teologicŭ precum şi bibliotecei institutului, a acercului de lectură din Caransebeşŭ şi ai Reuniunei învĕţătorilorŭ românĭ gr. or. din diecesa Caransebeşului.

***

In loculŭ rĕposatului Iacobŭ Bologa, s'a alesŭ membru în *comitetulŭ municipalŭ* de către alŭ doilea cercŭ electoralŭ alŭ *Sibiiului* prefesorulŭ seminarialŭ *Dr. Iónŭ Crişianŭ.*

***

Candidatŭ de deputatŭ la dieta ungurescă în cerculŭ electoralŭ alŭ *Cisnădiei,* representat până acum de Steinacker, este br. *Eugenŭ Salmen.*

***

S'au aprobatŭ de ministerulŭ ungurescŭ de interne *statutele* reuniunei private, formată din comunele comitatului Braşovŭ: Codlea, Hĕlhii, Ghimbavŭ, Cârstianŭ şi Rĕşnovŭ, în scopŭ d'a înfiinţa staţiunĭ de prăsilă de mânzĭ şi viţei de taurŭ.

***

Comitetulŭ *Reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ şi provinciă* va arangia în séra de 9 (21) Februarŭ 1889 unŭ balŭ în favorulŭ fondului reuniunei în sala hotelului dela „Crucea albă.“ In aceeaşĭ di la 10 óre înainte de amédŭ se va ţiné şi adunarea generală ordinară a reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ şi provinciă. Interesulŭ ce l'a arătatŭ până acum publiculŭ românŭ din Aradŭ şi provinciă faţă de acéstă reuniune, care şĭ-a înscrisŭ pe stindardulŭ ei cultura femeiei române prin ridicarea şi susţinerea unei scóle de fete în Aradŭ, face sĕ se spere, că atâtŭ adunarea generală, câtŭ şi balulŭ va fi bine cercetatŭ.

***

Respopŭ Bucurŭ din Reşinarĭ a fostŭ condamnatŭ la douĕ lunĭ închisóre pentru lovirĭ date preotului Ionŭ Platoşŭ. Curia a întăritŭ sentinţa.

***

Episcopulŭ ungurescŭ Domokos Szasz, celŭ care a inspectatŭ şcólele şi bisericile ungurescĭ din România, a dăruitŭ Kulturegyletului 200 fl.

Mircea V. Stănescu.

— O schiţă de caracterŭ. —

„....O legitimă durere, unŭ adêncŭ sentimentu ce mĕ impresóră, îmĭ impune datoria, de a da cursŭ liberŭ acestorŭ simţirĭ. Cetitorule, nu vei găsi aci decâtŭ esactitatea faptelorŭ şi adevĕrulŭ impresiunilorŭ, carĭ vecĭnicŭ neşterse vorŭ rĕmâne în sufletul meu“.— Doctorul *Cabanis* „Despre bóla şi mórtea lui *Mirabeau.*

Intre cetitorĭ se vorŭ găsi de aceia, carĭ vorŭ dice, că prea multă importanţă se dă acestui omŭ, ca sĕ se vorbéscă şi după sĕptĕmânĭ despre dênsulŭ în publicŭ, acum când lumea şi peste evenimente mai marĭ trece în câteva dile la ordine. Nu pentru astfelŭ de ómenĭ am scrisŭ acéstă schiţă. Pentru mine şi pentru o mulţime de prietinĭ şi cunoscuţĭ ai lui Stănescu, elŭ mai multŭ a valoratŭ, decâtŭ acelea somităţĭ diplomatice şi acei potentaţĭ, carĭ avêndŭ în mână sórtea ţĕrilorŭ pentru vanitatea lorŭ personală, storcŭ mereu sacrificiele popórelorŭ, fără a le da în schimbŭ dreptulŭ d'a trăi mulţumiţĭ. — Pentru noi, cele 3 milióne de Românĭ, carĭ trăimŭ în acéstă patriă, mórtea lui Stănescu este o perdere ireparabilă! Venerabilulŭ bărbatŭ G. Bariţŭ a disŭ odată că nimenea nu este atâtŭ de indispensabilŭ, ca sĕ nu pótă fi înlocuitŭ cu altulŭ. O maximă asta, carea trece în tótă lumea de adevĕrŭ. Ei bine, spuneţĭ asta unui omŭ sĕracŭ, care şĭ-a pierdutŭ pe unulŭ din puţinii feciorĭ harnicĭ ce-i avea; spuneţi-o şi sĕ vedeţĭ décă s'a simţitŭ mângăiatŭ! — Unŭ asemenea omŭ sĕracŭ suntemŭ noi Românii, suntemŭ nespusŭ de sĕracĭ în caractere; nu caractere private, oneste, înţelegŭ, ci caractere marĭ, bărbaţĭ cu curajŭ civicŭ neclintitŭ. Astfelŭ de caracterŭ a fostŭ Mircea V. Stănescu, şi astădĭ celŭ puţinŭ, — la loculŭ sĕu nu aflămŭ pe altulŭ.

Incă ca studentŭ în gimnasiulŭ din Aradŭ — loculŭ nascerei sale, — se distingea între conscolarii sĕi prin trăsurĭ de caracterŭ extraordinare. Décă cineva îi era simpaticŭ, îlŭ iubea ca pe unŭ frate şi făcea totulŭ pentru dênsulŭ; dér pe care nu'lŭ putea suferi, îlŭ vexa fără cruţare, décă nu se arăta blândŭ şi nu asculta de dênsulŭ. Acéstă caracteristică fundamentală a firei sale şĭ-a păstrat'o până târdiu în etatea bărbătească, din care causă lumea îlŭ credea excentricŭ şi exaltatŭ. Unŭ talentŭ deosebitŭ pentru învĕţătură însoţitŭ de o diliginţă de ferŭ: douĕ însuşirĭ, carĭ rar se găsescŭ într'unŭ individŭ, i-au câştigatŭ unŭ nimbŭ între conscolarii sĕi cu care impunea nu numai lorŭ, ci şi profesorilorŭ, carĭ se făleau cu elevulŭ lorŭ. Intr'o schiţă biografică am cetitŭ că colegii sĕi dela gimnasiu îi făcură versulŭ:

„Stanescu Imre Vazul: „Stănescu Emr. Vasilie
Ö éjjel nappal tanul“ Di şi nópte învĕţă.“

In anii, când începuse elŭ a umbla la scólă şovinismulŭ naţionalŭ în Aradŭ nu era cunoscutŭ nicĭ pe nume. Atuncĭ începuseră pe acolo, ca în tótă Românimea, luptele ierarchice pentru despărţirea de către Sêrbĭ.

Tóte naţionalităţile trăiau aicĭ în cea mai bună armoniă înainte de anulŭ 1848. Dovadă este că în Aradŭ, în acestŭ an scaunulŭ de primarŭ alŭ oraşului era ocupatŭ de Dimitrie Haica, fiiu de plugarŭ românŭ din Aradŭ, a cărui casă era în acelaşŭ timpŭ centrulŭ Românilorŭ inteligenţĭ din oraşŭ. Advocaţii Arcaşĭ, Brădeanu, profesorii preparandialĭ Dr. Şandorŭ, Alexandru Gavra, protopopulŭ Raţŭ, proprietarii Şerb, Fruşa erau elita societăţii românescĭ pe timpulŭ dela 48 încóce. In acelea familii se cultiva fără genare limba şi musica românéscă. Streinii nu găseau trădare de patriă în convenirile şi petrecerile românescĭ la casa primului cetăţenŭ alŭ oraşului, alŭ „polgar-maistărului.“ Maghiarii petreceau cu ei împreună şi jucau jocurile românescĭ şi cântau horele şi doinele nóstre. Décă totuşĭ multŭ puţinŭ Românii se separea de celelalte neamurĭ, era biserica, care îi făcea sĕ-şĭ caute pretinĭ intimĭ întru de ai lorŭ.

Luptele, ce în anii dela cincĭdecĭ se încinseseră cu mare vehemenţă în contra ierarhiei sêrbescĭ i-au strînsŭ pe Românii din Aradŭ şi mai multŭ la olaltă, întocmai precum jugulŭ comunŭ alŭ absolutismului făcŭ sĕ se înfrăţéscă la începutŭ tóte naţionalităţile în contra sistemului. Din tradiţiunea familiei sciu, că deja pe la începutulŭ anilorŭ cincĭdecĭ românimea privea la Şaguna ca la mântuitorulŭ nostru, care avea sĕ ne salveze de jugulŭ clerului sêrbescŭ. Etă tradiţiunea: Haica, primarulŭ oraşului, care mai târdiu, refusândŭ d'a primi slujba sub absolutismŭ, rĕmase advocatŭ în Aradŭ, avea douĕ fetiţe, cărora la serbătorĭ le arăta bustulŭ noului episcopŭ românŭ alŭ Ardealului, dicêndŭ că acesta este bărbatulŭ dela care aşteptămŭ noi salvarea nóstră. Apoi aşeda bustulŭ sub icóna Maicei Domnului lângă candela aprinsă. Fetiţele, carĭ se crescuseră în acestŭ spiritŭ, cărora li se arătau la dile marĭ bărbaţĭ marĭ, pentru a le inspira veneraţiune, astădĭ suntŭ consórtele duorŭ Românĭ distinşĭ, unulŭ civilŭ celalaltŭ militarŭ.

Ce colosală deosebire între atuncĭ şi astădĭ! Décă privimŭ pe Românĭ în deosebĭ, şi anume numĕrulŭ inteligenţei şi alŭ familielorŭ române din Aradŭ, în comparaţiune cu trecutulŭ, nu putemŭ tăgădui óre-care înaintare. Dér sĕ facemŭ comparaţă între Aradulŭ cu societatea de astădĭ şi între întréga societate de acum 20—30 de anĭ, şi vomŭ perde şi cea din urmă fărîmătură de optimismŭ. Gimnasiulŭ era pe atuncĭ împopulatŭ de sute de Românĭ şi decĭ de străinĭ, adĭ suntemŭ mai pe josŭ decâtŭ cu proporţia întórsă.

II.

După generaţiunea anilorŭ 48, a urmatŭ alta. Intre tinerii românĭ pe carĭ îi găsimŭ aruncându-se în luptă, acum nu numai pentru drepturĭ bisericescĭ, ci şi pentru cele naţionale, vedemŭ pe Mironŭ Romanŭ, Popovicĭ Deseanŭ, Popovicĭ Alexa, Popovicĭ Iosifŭ, Demetriu Boncĭ, Lazarŭ Ionescu, Nic. Filimonŭ etc., toţĭ advocaţĭ — afară de celŭ dintâiu — şi toţĭ devotaţĭ causei române în timpulŭ când lupta nóstră era suferită, ba póte încuragiată de sferele înalte. Dintre aceştia unii puţinĭ au susţinutŭ lupta dréptă şi în constelaţiunile vitrege, dér ceilalţĭ au aflatŭ, că e mai „prudentŭ“ a se da după pĕrŭ. Relaţiunĭ intime Stănescu n'a întreţinutŭ decâtŭ cu Alexă Popovicĭ şi Nic. Filimonŭ.

Apogeulŭ activităţii naţionale din Aradŭ cade pe timpulŭ prefectului George Popa, când şuba Românului lăsa urme pe catifeaua fotolielorŭ din salonulŭ prefecturei. Pe atuncĭ s'a întemeiatŭ şi „Associaţiunea aradană“. Adĭ prefectŭ şi asociaţiune au rĕmasŭ numai „de piă memoria“. Din acéstă a doua generaţiune făcea parte Stănesculŭ nostru. Elŭ însĕ a rĕmasŭ între tóte împrejurările nestrămutatŭ în convingerile sale şi în modulŭ sĕu de combatere. Mergea oblu, cu fruntea deschisă şi ridicată, isbea fără milă în cei lăbăi şi în acelaşŭ timpŭ arunca cu furiă în faţa contrarilor nemului nostru fărădelegile, cu carĭ asupreau pre poporŭ. Aşa în sinóde şi congrese, aşa la comitatŭ şi în dietă, şi totŭ aşa şi în representanţa oraşului, unde era singurulŭ apĕrătorŭ alŭ populaţiunei şi confesiunelorŭ române. De unŭ temperamentŭ sanguinico-colericŭ, se aprindea în vederea celorŭ mai micĭ fapte nedrepte şi se revolta înfricoşatŭ contra apucăturilorŭ despotice. In asemenea momente Stănescu nu avea consideraţiunĭ pentru acela, pe care îlŭ credea pĕcătosŭ.

In adevĕrŭ am cunoscutŭ şi eu pre neuitatulŭ nostru amicŭ şi potŭ cu sufletu curatŭ dice despre dênsulŭ ceea ce clasiculŭ Cabonis susţine despre Mirabeau: Stănescu orĭ-câtŭ de îndrăsneţŭ ar fi fostŭ în ideile sale, orĭ-cât de neobicĭnuite erau câte-odată demersurile sale, orĭ câtŭ de exagerate se păreau propunerile sale, pentru carĭ lupta încruntând adeseorĭ fără milă pe adversarĭ: décă îşĭ găsea omul, care cu duhulŭ blândeţei scia sĕ-lŭ convingă, că interesulŭ causei pretinde sĕ-şĭ calce pe inimă şi sĕ se supună, elŭ ceda.

III.

Lumea românéscă atribue tóte neînţelegerile Românilorŭ de pretutindenea, cu deosebire cele dela Aradŭ, lipsei de disciplină a fruntaşilorŭ. „Toţĭ vreau sĕ fiă conducĕtorĭ“ audĭ dicêndŭ pre cei ce nu cunoscŭ bine trebile. Ei bine, mărturisescŭ, că şi eu eram multŭ timpŭ de acéstă părere, dér câtŭ pentru Stănescu, trebue sĕ o spunŭ, că nu odată am avutŭ ocasiune sĕ mĕ convingŭ, că toţi l'amŭ cunoscutŭ rĕu. Nu-i vorbă, avea şi dênsulŭ ambiţiune, avea nobila aspiraţiune d'a servi causa naţională după cum îi dicta simţulŭ sĕu curatŭ şi capulŭ sĕu celŭ luminatŭ; apoi comparându-se cu alţĭ tovarăşĭ în luptă, nu recunoscea pre altulŭ mai capabilŭ nicĭ ca talentŭ, cunoscinţe, oratoriă, nicĭ ca zelŭ şi activitate asiduă, ce se recere dela unŭ conducĕtorŭ. Ceea ce-i lipsea era acea manieră blândŭ, de multe orĭ faţarnică, d'a se apropia de fiecine cu mănuşĭ pe mânĭ şi cu miere pe buze, ceea ce în limba diplomatică se dice „tactŭ“. Ei bine, Stănescu, totdéuna cu respectŭ şi politeţă, — făţarnicŭ nicĭodată n'a sciutŭ sĕ fiă. Ajutorii sĕi din cancelariă scieau, că atuncĭ când, adresându-se către ei, le dicea „*ţucu-te* domnule N.“ era supĕratŭ focŭ, dér se stăpânea. —

Ii mai lipsea ceva, nu scia sĕ fie *prudentŭ.* Vai câte pĕcate se comitŭ de către bărbaţii noştri publicĭ sub masca „prudenţei“. De atuncĭ a încetatŭ vieţa politică a Românilorŭ din Aradŭ, de când cei mai mulţĭ s'au făcutŭ „prudenţĭ.“ Astădĭ în Aradŭ „prudenţa“ este egală cu laşitatea, nemernicia. „Fi prudentŭ“ dice şefulŭ către subalternii sĕi înainte de alegerĭ. „Fi prudentŭ“ dice mituitorulŭ către mituitŭ. Aceştia se facŭ toţĭ prudenţĭ în contulŭ moralului publicŭ, care decade de multa „prudenţă“ ce mereu se vêră în capetele ómenilorŭ făcêndŭ inima sĕ tacă.

Stănescu n'a fostŭ „prudentŭ“. Tótă vieţa sa a fostŭ o continuă luptă în contra acestei prudenţe afurisite, care tinde a slăbi caracterele până şi în băncile scólei. Respingeţĭ băieţĭ cu indignaţiune sfaturile acelorŭ caractere slăbănóge, carĭ mereu vĕ îndémnă sĕ vĕ înăbuşiţĭ foculŭ sacru alŭ inimei june şi sĕ vĕ faceţĭ vermĭ tîrĕitorĭ! Ce va fi de generaţiunea care se cresce în asemenea epocă a „prudenţei“? Ce va fi mai vêrtosŭ de dênsa, décă nu va avé înaintea sa modele luminătóre, modele de curajŭ civicŭ, cum era fericitulŭ Mircea! Ce mai plătescŭ pentru noi congregaţiunile comitatense de când figura sa imposantă, dréptă ca unŭ firŭ de bradŭ, nu mai străluce la masa verde? Ce era sinodulŭ acela, în care glasulŭ lui tenorŭ, limbagiulŭ sĕu res icatŭ, argumentele sale sdrobitóre nu rĕsunau în sală? Nu-i vorbă, nu erau primite ideile sale, nu, pentru că erau ale sale, erau radicale. Ideile sale rĕsunau în inimile sinodalilorŭ, dér nu puteu străbate până la creerĭ, căcĭ acolo se încuibase „prudenţa“. Urme neşterse însĕ au lăsatŭ în inimile şi, îmĭ place a crede, în capetele celorŭ din galeriă, carĭ chemaţĭ vorŭ fi la rêndulŭ lorŭ sĕ ocupe loculŭ prudenţilorŭ de astădĭ! O durere pĕtrundĕtóre mĕ cuprinde

---

Câtŭ de desŭ s'au străformatŭ slăbiciunĭ simple, prin propunerile perfide ale lui, în crime adevĕrate! Câţĭ sĕracĭ rĕtăciţĭ n'au vĕdutŭ — graţiă declamaţiunilorŭ rigide — cădêndŭ pe capetele lorŭ cea mai grozavă asprime a legei, deşi unii prin întristarea ce i-a cuprinsŭ de greşelele lorŭ comise au fostŭ deja destulŭ de pedepsiţĭ. Dér şi numai cugetându-te la ele te face a tremura! Şi apoi décă mai socotesce omulŭ nenumĕratele rele ce au resultatŭ, séu au pututŭ sĕ resulte din acusările acestea calumniătóre: familii desonorate, ruinate, împrăştiate, legăturĭ amicale rupte, dispreţulŭ nemeritatŭ, ruşine, nĕcazŭ, desperare, poftă de isbândă, blăstĕmarea justiţiei omenescĭ, şi acelei dumnedeescĭ; se póte întreba cineva, că óre cu nedreptulŭ se asémĕnă cu unŭ tâlharŭ şi ucigasŭ unŭ omŭ ca acela, care pentru unŭ interesŭ personalŭ miserabilŭ, dér sub masca împlinirei unei datorinţe sfinte, cu inima nesocotită a causatŭ séu a profitatŭ de ocasiune a face tóte aceste rele? Tu protestezĭ“, urmă mai departe Sfântulŭ, „tu dicĭ că sunt pré strictŭ, însĕ ângerulŭ tĕu apĕrătorŭ nu aşa dice. Elŭ togmai aşa de bine vede ca şi mine, că pentru nisce greşele micĭ câtŭ de marĭ suntŭ consecinţele funeste, mai vêrtosŭ când acestea se comitŭ de bărbaţĭ, carĭ suntŭ investiţĭ cu unŭ oficiu sfântŭ, déră cu acesta abuséză. Tu erai consternatŭ, când audiai cum spiritulŭ minciunei mărea smintelele tale prin intenţiunea'ţĭ perversă. Tu te-ai fi revoltatŭ contra mea, décă eu aşŭ fi, ca judecătorii pămêntului, supusŭ rĕtăcirilorŭ, şi la propunerea ângerului rĕu aşŭ fi adusŭ o judecată nedréptă. Şi totuşĭ acésta nu e altceva decâtŭ ce tu în cariera ta ca acusatorŭ publicŭ ai făcutŭ, şi la care ai dusŭ pe alţii sĕ facă. De ce te-ai puté tu plânge acum, décă ai fi tractatŭ de mine, cum ai tractatŭ séu ai făcutŭ sĕ fiă tractaţĭ alţii? Nu tu însuţĭ ţĭ-ai fi dictatŭ sentinţa? Dér bilanţulŭ justiţiei divine nu cunósce pondurĭ false. Mĕsura esactă a smintelelorŭ tale (şi spre nenorocirea ta, aceea e mare) va fi şi mĕsura pedepsei tale.“

Trad. de **Gr. Cardoşŭ.**

gândindŭ, că a trebuitŭ ca noi sĕ perdemŭ pre acestŭ bărbatŭ, care ne aducea aminte de figurile clasice din anticitate; sé-lŭ pierdemŭ în flórea vieții sale într'unŭ timpŭ, când pornită pe o cale, care avea sĕ convingă și pe contrarii sĕi, că se înșelaseră în credința, că Stănescu e escentricŭ. In adevĕrŭ, în anii din urmă se părea că s'a retrasŭ de pe tóte terenele publice, pe când în faptă era celŭ mai zelosŭ muncitorŭ naționalŭ. Activitatea sa însĕ era tacită, fără ostentațiune, alăturea și nu în fruntea tovarășilorŭ sĕi de muncă. Schimbarea acésta însĕ nu s'a făcutŭ fără órecare influință binefăcĕtóre din partea amicilorŭ sĕi. (Va urma.)

Vederile deputaţilorŭ Grünwald Béla şi Ludovicŭ Mocsáry asupra cestiunei naţionalităţilorŭ.

(Estrasŭ din capitolulŭ XI alŭ opului „A régi magyar nemes", scrisŭ de d-lŭ Ludovicŭ Mocsáry.)

Amŭ amintitŭ deja, că d-lŭ Ludovicŭ Mocsary a scosŭ de sub tiparŭ o carte întitulată „A régi magyar nemes" (Vechiulŭ nobilŭ maghiarŭ), în care critică vederile lui Grünwald Bela espuse în opulŭ sĕu „A régi Magyarország" (Vechia Ungariă) care a avutŭ mare trecere înaintea Ungurilorŭ șoviniștĭ și în care primulŭ locŭ îlŭ ocupă „politica națională." In capitululŭ XI alŭ opului sĕu, d-lŭ Ludovicŭ Mocsary, vorbindŭ în specialŭ despre vederile lui Grünwald Bela asupra cestiunei naționalităților, ḑice între altele:

Orĭ cine scie, că Grünwald Bela este aderentulŭ acelei politice, care cu euphemismŭ se numesce politică națională, așa precum reuniunile de maghiarisare se numescŭ reuniunĭ de cultură; este aderentulŭ acelei politice, care susține, că „unŭ statŭ este o naționalitate", care pretinde că maghiarimea trebue rĕslățită în țéră făcêndu-se presiune cu tóte mijlócele ce stau la disposițiunea statului și a societății.

Grünwald Bela vorbesce așa, ca și cum el cu elŭ punctulŭ lui de mânecare ar aparține directŭ la acea ideă de naționalitate, care, cum se ḑice, este una dintre ideile dominante ale secului alŭ XIX-lea. Este însĕ deosebire între aceste idei și între punctulŭ de radimŭ alŭ lui Grünwald Bela. Presupunerea lui Grünwald Bela, că adecă „seculul alŭ XIX pretinde, ca statulŭ sĕ aibă ca basă o individualitate națională", care presupunere figuréză între cele mai principale, nu este adevĕrată. Acesta este unŭ postulatŭ alŭ centralisațiunii. ceea ce însĕ nu este creațiunea seculului alŭ XIX-lea, care este însuflețitŭ de idea libertății, egalității și frățietății, ci este o creațiune a regimului absolutisticŭ, care suprimă constituțiunea ordinelorŭ și a statelorŭ, amĕsuratŭ formațiunei lui datorită seculului alŭ XVII-lea și XVIII-lea. Tendințele de naționalitate ale seculului alŭ XIX nu-șĭ au punctulŭ lorŭ de mânecare în idea de statŭ, ci în individualitatea națională, și nu pretindŭ ca basa statului s'o formeze individualitatea națională, ci din contră pretindŭ, ca esistența statului sĕ servéscă ca basă la esistența națională, căcĭ — ḑicŭ ele (naționalitățile) — fără esistența statului, naționalitățile ca individualitățĭ naționale nu potŭ esista și nu se potŭ desvolta. Ambe aceste teorii însĕ se batŭ în capete prin aceea, că amêndouĕ cuprindŭ în sine *principiulŭ esclusivității,* acelŭ principiu, după care într'unŭ statŭ numai o naționalitate póte sĕ fiă.

Grünwald Bela își ia ca punctŭ de mânecare „idea de statŭ." Inaintea lui statulŭ este ținta supremă esistentă, elŭ, după ale lui vederĭ, stă la înălțimea „ideei de statŭ." Inaintea lui tóte celelalte suntŭ numai mijlóce, cărora numai întru atâta li-se póte atribuì óre-care valóre, întru câtŭ servescŭ la întărirea scopului, adecă la organisația statului. Tóte acele sentimente, pe carĭ le deșteptă sĕu pe carĭ le ține în neadurmire consciința națională, limba ca rĕsunetŭ și caracterŭ alŭ individualității naționale, înaintea lui suntŭ de importanță numai întru atâta, întru câtŭ servescŭ ca mijlóce la consolidarea și la formarea unității statului; elŭ nu dă multŭ pe sentimentalitatea și fanatismul naționalŭ; nu de aceea pretinde elŭ dela ómenĭ entusiamŭ pentru limba și naționalitatea lorŭ, pentru-că garanția stimărei de sine însușĭ aduce cu sine, ca omulŭ sĕ se alipéscă la propria lui naționalitate și pentru-că este unŭ postulatŭ alŭ *stimărei din partea altora,* ca *omulŭ sĕ nu fiă turburatŭ în naționalitatea lui,* ci după ale lui vederĭ entusiasmulŭ pentru naționalitate este o datorință civică, fiăcare cetățénŭ alŭ statului este datorŭ sĕ validiteze din tóte puterile mijlócele acelea, carĭ servescŭ la întărirea și susținerea statului.

Din contră, după punctulŭ de pornire de astăḑĭ alŭ naționalităților, naționalitatea nu este mijlocŭ, ci este scopŭ; mijlocŭ este statulŭ, pentru ca prin elŭ sĕ se asigure susținerea și desvoltarea naționalității, *statulŭ numai întru atâta este respectatŭ, întru câtŭ în elŭ și prin elŭ este posibilă desvoltarea și susținerea naționalității*; după punctulŭ de pornire actualŭ alŭ naționalităților, *cea mai înaltă datorință a fiă-cărui omŭ este, ca sĕ alipéscă la naționalitatea lui și sĕ se desvolte în favorulŭ acesteia cea mai înflăcărată activitate posibilă, este celŭ mai înaltŭ dreptŭ alŭ omului, ca sĕ nu fiă vătĕmatŭ în sentimentele lui naționale și sĕ nu fiă împedecatŭ a practica în celŭ mai vastŭ cercŭ aceste sentimente.*

Dér orĭ ar fi statulŭ, orĭ naționalitatea scopulŭ punctului de pormire, este necesarŭ în ambele casurĭ, ca sĕ fiă unŭ statŭ și o naționalitate; după prima expectorare din acea causă, ca între cetățenii statului sĕ nu se afle de aceia, carĭ sĕ nu-șĭ împlinéscă susŭ ḑisa datorință civică; după a doua expectorare însĕ din aceea causă, ca naționalitatea care forméză statulŭ sĕ fiă cu totulŭ stăpână în casa ei și în acésta nimenea sĕ n'o strîmtoreze, sĕ n'o împedece.

(Va urma.)

Corespondența „Gaz. Trans."

De lângă Napoca, în Decemvre 1888.

On. D-le Redactorŭ!

Intr'unŭ timpŭ ca acesta, când viéța nóstră intelectuală este restrînsă la biserică și școlă, și când și aceste — strîmtorate și amenințate, — abea au icĭ și colea câte unŭ apĕrătorŭ zelosŭ, ne cade fórte bine, când vedemŭ printre cei ce se însuflețescŭ de focul sacru câte pe unŭ venerabilŭ părinte, a căruia chemare este a conduce și pe alții, căcĭ décă capulŭ se încălḑesce de idei salutare, atuncĭ membrele împărtășindu-se de aceeașĭ căldură, cu tótele conlucră spre binele corpului din carele facŭ parte.

Este lucru cunoscutŭ on. publicŭ cetitorŭ, cumcă preoțimea gr. cat. din întréga provinciă bisericéscă aparținĕtóre metropoliei Blașiului ține conferințe preoțescĭ tractuale numite altcum și adunărĭ sinodalĭ, în carĭ preoțimea din fiecare tractŭ covenindŭ, în frunte cu protopopulŭ tractului, se consultéză despre afacerile bisericescĭ scolarĭ, caută medicină pentru vindecarea bólelorŭ ce rodŭ la corpulŭ bisericei și alŭ scólei, sĕu mijlóce pentru promovarea binelui acelora.

Unulŭ dintre cei mai zeloșĭ amicĭ ai acestorŭ conferințe preoțescĭ, unŭ practisatorŭ alŭ acelora de 20 anĭ neîntreruptŭ, este Reverendissimulŭ d-nŭ Archidiaconŭ alŭ tractului Gherlei Andreiu Antonŭ.

Credemŭ a ne împlini numai o datorință plăcută lăsândŭ sĕ urmeze aci cercularulŭ prin care R. Sa convócă preoțimea tractuală la acéstă conferință lăsândŭ ca on. publicŭ cetitorŭ sĕ aprețieze ideile și simțĕmintele ce respiră în acestŭ circularŭ alŭ R.-Sale. Étă circularulŭ:

Nr. 382—1888.

Multŭ onorațĭ în Christosŭ Frațĭ!

După cum vĕ este cunoscutŭ, nu din cause atêrnĕtóre de mine am fostŭ silit a amâna convocarea conferinței preoțescĭ de tómnă, și fiindcă a-o amâna mai încolo este imposibilŭ, de-órece ne stau înainte unele cestiunĭ fórte ponderóse de interesŭ bisericescŭ și scolarŭ, carĭ pretindŭ desbaterĭ fórte seriόse într'unŭ timpŭ așa criticŭ, lăsațĭ fără sprijinŭ în mâna sorții, atuncĭ, când neghina icĭ colea îșĭ ridică capulŭ spre a cresce încă și acolo, unde nu i-ar fi loculŭ, atuncĭ, cândŭ imoralitatea *per fas et nefas* îșĭ așterne patulŭ sĕu ca sĕ prindă rădĕcinĭ afunde și la timpŭ binevenitŭ sĕ-șĭ împrăștiă feții sĕi și sĕ rĕspândéscă sĕmênța sa: — noi preoții, carĭ suntemŭ chiămațĭ a estirpa aceste congrese, sĕ stăm cu mânile în sînŭ ca rusticulŭ lui Horațiu, așteptândŭ ca sĕ se scurgă rîulŭ?! Nu se póte! Prescrisă ne este calea și cărarea pe care trebue sĕ mergemŭ, prescrisŭ ne este modulŭ a împedeca acestŭ torentŭ, medicina cea mai salutară nĭ-o oferŭ conferințele dictate de consiliulŭ provincialŭ, carĭ după părerea unora nu odată, nicĭ de douĕ orĭ ar fi a se ține, ci fața cu nisce impregiurărĭ critice, ca acele în carĭ ne aflăm, de 4 orĭ pe anŭ. Avemŭ agende bisericescĭ și scolare în abundanță numai sĕ voimŭ a-le îmbrățișa cu căldură. Acolo ne suntŭ bisericele sĕrace, fără mijlóce de subsistință, acolo ne suntŭ scólele nóstre scăpătate, de nu astăḑĭ, mâne aprópe pierdute, acolo suntemŭ noi preoțimea cu învĕțătorii noștri. Décă noi pentru noi și pentru ale nóstre nu vom lucra, nu prin mijlóce forțate, ci pe căi bine chibzuite, cine sĕ lucre pentru noi, cine sĕ ne pregătéscă unŭ viitorŭ mai bunŭ?

Decĭ, onoraților frațĭ preoțĭ, vĕ provocŭ strictŭ a vĕ presenta pe a 3-a ḑi de Crăciunulŭ nostru, adecă pe 8 Ianuariu st. n. 1889, 8 ore diminéța, în Gichișiulŭ de josŭ la conferință preoțéscă, aducêndu-vĕ și vestminte preoțescĭ pentru concelebrare, îndatorândŭ a se presenta la acéstă conferință și curatorii primarĭ.

Provisiunea preoții vorŭ avé-o la preotŭ, éră curatorii la curatore.

Obiectele de perțractatŭ vorŭ fi cele curentate de aicĭ cu datulŭ 25 Octomvre a. c. Nr. 322 și alte obiecte de interesŭ bisericescŭ și scolarŭ.

Așteptându-vĕ ca sĕ vĕ potŭ îmbrățișa cu căldură și iubire frățéscă, sunt

sincerŭ frate în Christosŭ
Andreiu Antonŭ m. p.
protop. Gherlei.

Mĕ credŭ dispensatŭ de a mai face comentariulŭ acestui circularŭ, voiu adauge numai dorința mea, carea sperezŭ că va fi împărtășită și de on. publicŭ cetitorŭ, ca cerulŭ sĕ țină încă mulțĭ anĭ în viéță pe acestŭ venerabilŭ părinte, ca cu însuflețirea sa juvenilă sĕ pótă ține nestinsŭ foculŭ sântŭ alŭ iubirei față cu biserica și scóla în inimile clerului și poporului din tractulŭ sĕu.

Ausonia

O statistică scolară.

Din celŭ mai nou raportŭ alŭ ministrului ungurescŭ de culte și instrucțiune publică asupra scólelorŭ medii și altorŭ institute superióre de învĕțământŭ, tstragemŭ următórele date:

Numĕrulŭ totalŭ alŭ scolarilorŭ a fostŭ de 39,333. Aceștia se împartŭ după naționalitate astfeliu:

	In an. 1887	In an. 1884.
Maghiarĭ(???) . .	27,886 . .	27,130.
Germanĭ . . .	6,312 . .	5,892.
Românĭ . . .	2,323 . .	2,103.
Italienĭ. . . .	103 . .	132.
Slovacĭ . . .	1,659 . .	1,626.
Sêrbĭ-Croațĭ . .	778 . .	719.
Rutenĭ . . .	92 . .	112.
De alte limbĭ .	180 . .	172.

Numĕrulŭ școlarilorŭ maghiarĭ în scólele medie cresce din anŭ în anŭ. Astfeliu acum 9 anĭ erau 26,203, acum 6 anĭ 27,019, acum 3 anĭ 27,130, acum însĕ numĕrulŭ lorŭ s'a suitŭ la 27,886. Se mai adauge, că pe când Ungurii cercetéză și scólele civile în numĕrŭ mai însĕmnatŭ ca alte naționalitățĭ, pe atuncĭ Românii și Germanii din Ungaria propriu ḑisă cercetéză aprópe esclusivŭ numai scólele medii.

Din suma totală de 39,333 de școlarĭ au sciutŭ ungeresce 37,936, sĕu totŭ din 1000 de inșĭ au sciutŭ unguresce 965 (în anulŭ presentŭ 964). Subtragêndu-se numĕrulŭ școlarilorŭ maghiarĭ din suma totală a școlarilorŭ, rĕmânŭ 11,447 școlarĭ nemaghiarĭ, dintre carĭ au sciutŭ unguresce 10,848, sĕu totŭ din 1000 de inșĭ 878; în anulŭ de mai 'nainte au sciutŭ unguresce totŭ dela 1000 de inșĭ 876, va sĕ ḑică în decursulŭ unui anŭ numĕrulŭ nemaghiarilorŭ, carĭ sciu vorbi unguresce, s'ar fi sporitŭ cu 2 la miiă.

Statistica e câtŭ se póte de falsă. Intre Maghiarĭ suntŭ socotițĭ toțĭ școlarii jidovĭ precum și dintre naționalitățĭ cei carĭ sciu perfectŭ unguresce și cei carĭ au, din nenorocire, nume unguréscŭ.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS."

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Berlinŭ, 18 Decemvre. „Nordd. Allg. Ztg." desminte nencetatŭ scirile ce se ivescŭ din nou despre apropiate schimbărĭ în organisația armatei.

Berlinŭ, 18 Decemvre. „Post" scrie, că canalulŭ Panama ar puté isbuti ca o întreprindere comună a marilorŭ state culturale; nu Lessepts ci pofta de revanșe (rĕsbunare) a Francesilorŭ pórtă vina principală, că întreprinderea n'a isbutitŭ.

Belgradŭ, 18 Decemvre. Resultatulŭ alegerilorŭ de pĕnĕ acum este: 504 radicalĭ, 86 liberalĭ, 4 progresiștĭ, 19 de colóre necunoscută.

Parisŭ, 18 Decemvre. Agentulŭ de schimbŭ Bex a dispărutŭ lăsândŭ unŭ deficitŭ de optŭ milióne. Mai multe băncĭ suferŭ pagube. S'a datŭ mandatŭ de urmărire contra lui Bex.

DIVERSE.

Câte teatre au arsŭ în 1888? Din 8 Decemvre a. t. până în 8 a lunei c. au arsŭ 30 de teatre: 7 în Anglia, 6 în America, 5 în Francia, câte 2 în Rusia, Spania și România, câte 1 în Bavaria, Portugalia, Belgia, Țĕrile-de-josŭ și Alsacia. Cu prilegiulŭ arderii acestorŭ teatre au muritŭ în focŭ 300 de persóne. Cea mai grozavă catastrofă în anulŭ acesta a fostŭ arderea teatrului din Oporto, în Portugalia, la 20 Martie, unde au muritŭ la 170 de persóne.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 19 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.12	Vĕnd.	9.15
Argintŭ românescŭ .	„	9.05	„	9.10
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.61	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.90	„	10.92
Imperialĭ	„	9.90	„	9.92
Galbinĭ	„	5.70	„	5·72
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	122.—	„	123.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 17 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.65
Renta de hârtiă 5%	92.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	117.50
Bonurĭ rurale ungare	103.70
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—
Bonurĭ rurale transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.25
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	131.10
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124 75
Renta de hârtiă austriacă	81.80
Renta de argintŭ austriacă	82 60
Renta de aurŭ austriacă	109.30
Losurĭ din 1860	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	876.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	302 25
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	304.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.77
Napoleon-d'orĭ	9.62
Mărcĭ 100 împ. germane	59.65½
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Sz. 4304—1888 tlkvi. 208

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Dr. Micu András ügyvéd tömeg gondnak által képv: Schuster Karoly csődtömege végrehajtatónak Schuster Karoly fogarasi lakos végrehajtást szenvedő a brassoi kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő Fogaras nagy községben fekvö a fogarasi 305 sz. tjkben foglalt A † 307, 308, 309 hrsz. ingatlanokbol Schuster Károlyt felerészben illetöjutalék az árverést 1200 frt. ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az *1889 évi Janvar hó 24-ik* napján délelött 8 órakor fogarasi kir. jbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 120 frt. készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. allatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a bir óságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogaras 1888 évi September hó 29 napján.

A fogarasi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei“, precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 6 Decemvrie st. v. 1888.

	Cump.	vĕnd.
Renta română 5%	94.—	$94.^3/_4$
Renta rom. amort. 5% . . .	$94.^1/_2$	95.—
Renta convert. 6% .	$95.^3/_4$	$96.^1/_4$
„ „ „ 5%	$96.^1/_2$	$96.^7/_8$
„ „ urban 7% . . .	106.—	$106.^3/_4$
„ „ „ 6%	100.—	101.—
„ „ „ 5%	93.—	$93.^1/_4$
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	1035.	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom.. . .	235.	240.
Aurŭ contra bilete de bancă .	—.—	—.—
Bancnote austr. contra aurŭ. .	—	—.—
Aurŭ contra argintŭ séu bilete	2.34	3.—

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.

A. Plecarea postelorŭ.

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 m. după améḑĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după améḑĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de améḑĭ
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéça.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniele orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealŭ

	Tren de persóne	Trenŭ accelenatŭ	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Viena	11.10	8.—		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51
		7.11	9.18	2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárheli			9.44	2.32
Mezö-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rév		8.10	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.04	1.57	4.49
Huiedin		9.34	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriş			4.15	6.12
Ghirbĕu			4.36	6.24
Nădĕşel			4.58	6.38
Cluşiu		10.34	5.26	6.56
	11.15			7.15
Apahida	11.34			7.41
Ghiriş	12.45			9.18
Cucerdea	1.30			10.—
Uióra	1.37			10.09
Vinţulŭ de susŭ	1.45			10.19
Aiud	2.07			10.48
Teiuşŭ	2.26			11.55
Crăciunelŭ	3.11			12.34
Blaşiu	3.24			12.52
Micăsasa	3.54			1.34
Copşa mică	4.09			2.19
Mediaşŭ	4.21			2.46
Elisabetopole	5.11			3.31
Sighişóra	5.45			3.59
Haşfalĕu	6.12			4.32
Homorodŭ	7.32			6.53
Ágostonfalva	8.17			7.21
Apatia	8.37			8.23
Feldióra	9.06			9.02
Braşovŭ	9.45			9.52
	1.55			
Timişŭ	2.53			
Predealŭ	3.28			
Bucurescĭ	9.35			

Predealŭ—Budapesta

	Tren de persóne	Trenŭ accelenatŭ	Trenŭ mixt	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ			7.30	
Predealŭ			1.14	
Timişŭ			1.45	
Braşovŭ	—.—		2.32	
	4.10		7.10	
Feldióra	4.56		7.31	
Apaţa	5.37		8.14	
Ágostonfalva	6.07		8.36	
Homorodŭ	6.55		9.12	
Haşfalĕu	8.36		10.24	
Sighişóra	9.13		10.46	
Elisabetopole	9.56		11.19	
Mediaşŭ	10.37		11.47	
Copşa mică	10.59		12.02	
	11.16		12.09	
Micăsasa	11.37		12.25	
Blaşiu	12.16		12.53	
Crăciunelŭ	12.33		1.05	
Teiuşŭ	1.51		1.47	
Aiudŭ	2.18		2.08	
Vinţulŭ de susŭ	2.48		2.30	
Uióra	2.56		2.37	
Cucerdea	3.14		2.53	
Ghirişŭ	4.01		3.26	
Apahida	5.28		4.40	
Cluşiu	5.56		5.—	
	6.37	5.32		8.—
Nădăşelŭ	6.58			8.36
Gîhrbău	7.14			9.02
Aghireşŭ	7.29	6.11		9.32
Stana	7.56			10.11
B. Huiedin	8.18	6.43		10.51
Ciucia	8.58	7.12		12.16
Bucia	9.15			12.50
Bratca	9.34			1.19
Rév	9.53	7.51		2.—
Mezö-Telegd	10.25	8.17		3.04
Fugyi-Vásárheli	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04	8.42		4.03
	11.19	8.47	10.50	4.47
P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15
Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—
Viena	2.50	7.15	6.05	

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de pers.
Viena		11.10	2.—
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Aradŭ		4.10	5.45
	2.17	4.30	6.—
Glogovaţŭ	2.37	4.43	6.13
Gyorok	3.19	5.07	6.38
Paulişŭ	3.43	5.19	6.51
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bĕrzava		6.28	7.55
Soborşinŭ		7.25	8.42
Zamŭ		8.01	9.12
Gurasad.		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicica		9.19	10.17
Deva	1.47	9.51	10.42
Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07
Orăştia		11.09	11.37
Şibotŭ		11.39	12.—
Vinţulŭ de josŭ		12.12	12.29
Alba-Iulia	8.55	12.29	12.46
Teiuşŭ	9.54	1.16	1.26

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ mixt	Trenŭ de pers.	Trenŭ mixt
Teiuşŭ	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32
Vinţulŭ de josŭ	12.30	4.10	
Şibotŭ	1.01	4.43	
Orăştia	1.32	5.13	11.—
Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21
Deva	2.52	6.35	
Branicĭca	3.23	7.02	
Ilia	3.55	7.28	
Gurasada	4.08	7.40	
Zamŭ	4.44	8.11	
Soborşinŭ	5.30	8.46	
Bĕrzava	6.27	9.33	
Conopŭ	6.47	9.53	
Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50
Paulişu	7.43	10.42	6.13
Gyorok	7.59	10.58	6.38
Glogovaţ	8.28	11.35	7.19
Aradŭ	8.42	11.39	7.38
	9.17	12.31	6.20
Szolnok	2.32	5.12	
Budapesta	6.—	8.20	
Viena	3.—	6.05	

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa-mică	2.29	4.35
Şeica mare	3.02	5.05
Lómneşŭ	3.46	5.46
Ocna	4.18	6.17
Sibiiu	4.42	6.40

Sibiiu-Copşa-mică

Sibiiu	8.50	10.—
Ocna	9.17	10.24
Lómneşŭ	9.45	10.50
Şeica mare	10.20	11.20
Copşa-mică	10.49	11.45

Cucerdea-Oşorheiu-Reghinulŭ săsescŭ

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheţa	3.35	10.50	3.58
Ludoşŭ	3.56	11.11	4.20
M.-Bogata	4.06	11.20	4.30
Iernutŭ	4.43	11.57	5.11
Sânpaulŭ	4.58	12.12	5.28
Miraşteu	5.21	12.36	5.53
Oşorheiu	5.40	12.55	6.13
	6.—	4.58	
Reghinul-sás.	7.56	7.—	

Simeria (Piski)-Petroşenĭ

Simeria	6.47	2.42
Streiu	7.40	3.25
Haţegŭ	8.51	4.16
Pui	10.02	5.11
Crivadia	11.02	5.58
Baniţa	11.50	6.40
Petroşenĭ	12.30	7.12

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	9.36	4.26
Baniţa	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Haţegŭ	12.23	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Reghinulŭ săsescŭ-Oşorheiu-Cucerdea

Reghinul-sás.		8.35	8.—
Oşorheiu		10.20	9.49
	6.56	12.15	10.20
Miraşteu	7.16	12.35	10.39
Sânpaulŭ	7.40	12.58	11.02
Iernutŭ	8.03	1.19	11.23
M. Bogata	8.37	1.49	11.53
Ludoşŭ	8.51	2.02	12.06
Cheţa	9.08	2.18	12.22
Cucerdea	9.40	2.46	12.50

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.05	5.48
Aradulŭ nou	6.33	6.19
Németh-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timişóra	9.12	9.02

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradulŭ nou	9.11	8.01
Aradŭ	9.27	8.17

Simeria (Piski)-Unied.

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedóra	3.08

Muréşŭ-Ludoşŭ-Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.40
Ţagŭ-Budatelecŭ	8.02
Bistriţa	— —

Bistriţa-Murĕşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	— —
Ţagŭ-Budatelecŭ	9.41
Murĕşŭ-Ludoşŭ	1.11

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghirişŭ

Turda	8.29	3.19
Ghirişŭ	8.50	3.40

Unied.-Simeria (Piski)

Uniedóra	9.30
Cerna	9.56
Simeria	10.15

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	6.05
Odorheiu	9.45

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	5.38
Sighişóră	9.16

Notă: Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ